

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 749/2025-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **JUDr. Ing. Ivana Šteinerja, PhD., súdneho exekútora**, Lipová 7, Nové Mesto nad Váhom, proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 22Er/1356/2009-117 z 12. februára 2025 a uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 11CoEk/7/2025-782 z 29. mája 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) č. k. 22Er/1356/2009-117 z 12. februára 2025 a uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) č. k. 11CoEk/7/2025-782 z 29. mája 2025. V petite ústavnej sťažnosti navrhuje napadnuté uznesenia zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Podaním doručeným ústavnému súdu 12. decembra 2025, ktoré doplnil 17. decembra 2025, sťažovateľ navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutých rozhodnutí podľa § 129 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a to až do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ ako súdny exekútor bol okresným súdom poverený vykonaním exekúcie na vymożenie peňažnej pohľadávky oprávneného vo výške 3 038,17 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. Napadnutým uznesením okresný súd neschválil rozvrh výťažku tak ako bol vykonaný sťažovateľom. V dôvodoch rozhodnutia ozrejmil, že rozdeľovanú podstatu tvoril výťažok z predaja nehnuteľnosti vo výške 25 100 eur. Za nesprávny považoval postup sťažovateľa, ktorý si uplatnil odmenu zo sumy vydražených nehnuteľností, t. j. zo sumy 25 100 eur, t. j. si uplatnil a neskôr rozvrhol sumu 5 020 eur ako odmenu za výkon exekučnej činnosti. V tejto súvislosti zastal názor, že odmena súdneho exekútora je v konkrétnom exekučnom konaní určená výškou pohľadávky vymáhanou v zmysle udeleného poverenia. V danom prípade mal sťažovateľ v zmysle poverenia udeleného na vykonanie exekúcie vymôcť sumu 3 038,17 eur s príslušným úrokom z omeškania a z tejto sumy si mal uplatniť a rozvrhnúť odmenu. V prípade prihlásenia pohľadávky iného súdneho exekútora, ktorá by takisto zahŕňala odmenu súdneho exekútora, by v prípade postupu preferovaného sťažovateľom, dochádzalo k dvojitému uplatňovaniu odmeny pri vymožení pohľadávky, čo by znamenalo poškodzovanie majetkových práv povinného.

4. Proti rozhodnutiu okresného súdu sťažovateľ podal odvolanie, v ktorom tvrdil, že základom pre určenie odmeny súdneho exekútora je výška vymożenej pohľadávky, pričom vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení účinnom v čase začatia exekučného konania, t. j. od 1. mája 2008 (ďalej len „vyhláška“), neupravuje, že by malo ísť o pohľadávku uvedenú v poverení. Ak sa v exekúcii predajom nehnuteľnosti vymohli alebo čiastočne vymohli aj pohľadávky ostatných veriteľov, do základu na určenie odmeny sa počíta všetko to, čo exekútor vymohol pre oprávnených.

5. O odvolaní sťažovateľa krajský súd rozhodol napadnutým uznesením tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Poukázal na to, že výklad § 4 ods. 1 vyhlášky účinnej do 30. apríla 2008 a od 1. mája 2008 je odlišný. Nemožno zamieňať výraz „vymáhaný“ podľa vyhlášky účinnej do 30. apríla 2008 s výrazom „vymožený“ podľa vyhlášky účinnej od 1. mája 2008. Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky účinnej od 1. mája 2008 je základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie výška vymożenej pohľadávky. Bez ohľadu na to je však základ odmeny závislý vždy od exekučného konania, v ktorom bol exekútor poverený vykonaním exekúcie. Iba pre vymożenie tejto pohľadávky sa vedie exekučné konanie, v ktorom bola vykonaná dražba nehnuteľností. Uspokojovanie iných dotknutých pohľadávok má hmotnoprávne a procesné súvislosti, tieto pohľadávky však netvoria základ pre určenie odmeny súdneho exekútora. V predmetnej veci je základom pre určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie vymožená suma vymáhaná v rámci exekučného konania, ktoré vedie súdny exekútor na základe udeleného poverenia. Základom nároku pre výpočet odmeny súdneho exekútora nie je v danom prípade celá rozdeľovaná podstata, t. j. suma 25 100 eur, ktorá bola úplne vyčerpaná ale vymožená pohľadávka vymáhaná v rámci exekučného konania, ktorej výška je určená poverením. Záver prezentovaný sťažovateľom by bol v rozpore s dikciou zákona.

II. Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že krajský súd sa v rámci odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyjadril k jeho námietkam. Uviedol len dve vety a svoje rozhodnutie založil len na krátkej úvahe bez objasnenia súvislostí alebo použitých výkladových pravidiel – že odmena exekútora patrí len z vymoženej pohľadávky oprávneného, ktorý inicioval exekučného konanie, bez ohľadu na skutočnosť, že vymohol pohľadávky aj iných oprávnených. Argumentoval účelom zákona, zásadou odplatnosti exekučného konania, autentickým výkladom a sponchybním názoru o dvojitej odmene. Krajský súd sa však vyjadril iba k účelu zákona a ďalšími námietkami sa nezaoberal. Tým porušil jeho právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

7. Sťažovateľ považuje napadnuté uznesenie za arbitrárne s tvrdením, že súd si prisvojil právomoc zákonodarcu. Zákon priznáva exekútorovi nárok na odmenu za výkon exekučnej činnosti a vyhláška upravuje základ na výpočet odmeny ako výšku vymoženej pohľadávky. V exekúcii predajom nehnuteľnosti sa vymáhajú a uspokojujú aj pohľadávky oprávnených, ktorí neiniciovali začatie exekučného konania. Vyhláška v rámci úpravy základu na výpočet odmeny nestanovuje okrem výšky vymoženej pohľadávky iné podmienky. Krajský súd však ako ďalšiu podmienku určil, že má ísť o vymoženú pohľadávku oprávneného, ktorý inicioval exekučné konanie. Súd teda dotváral právo o ďalšie podmienky na určenie základu na výpočet odmeny. Zákonný aj podzákonný text je pritom celkom jasný a zrozumiteľný, nevytvára žiadne právne medzery, ktoré by bolo potrebné dopĺňať.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Jednou z procesných podmienok konania pred ústavným súdom je povinnosť navrhovateľa byť zastúpený advokátom, ak ním sám navrhovateľ nie je (§ 34 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde). Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

10. Podľa § 35 ods. 1 zákona o ústavnom súde orgán verejnej moci ako účastníka konania zastupuje osoba oprávnená konať v jeho mene alebo ňou poverený zástupca, ktorý musí mať vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Skupinu poslancov národnej rady podľa čl. 130

ods. 1 písm. a) ústavy ako účastníka konania zastupuje poverený zástupca. Orgán verejnej moci, ako aj skupina poslancov národnej rady podľa čl. 130 ods. 1 písm. a) ústavy sa môžu v konaní nechať zastúpiť advokátom.

11. Podľa § 56 ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a v) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil.

12. Ústavná sťažnosť bola podaná sťažovateľom – súdnym exekútorom (s pozastaveným výkonom funkcie). Sťažovateľ v návrhu uviedol, že sa na neho vzťahuje výnimka z povinného zastúpenia advokátom vyplývajúca z § 35 zákona o ústavnom súde, pretože je orgánom verejnej moci. V konaní pred ústavným súdom ho teda zastupuje osoba oprávnená konať v jeho mene – JUDr. Eva Šteinerová, súdna exekútorka.

13. Aj keď je sťažovateľ osobou znalou práva a nie je potrebné ho osobitne poučovať o jeho právach a povinnostiach (III. ÚS 74/2022), ústavný súd neprikročil bez ďalšieho k odmietnutiu jeho ústavnej sťažnosti, ale podaním zo 4. decembra 2025 ho vyzval na odstránenie nedostatku návrhu, t. j. aby si v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy zvolil advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a predložil splnomocnenie na jeho zastupovanie, v opačnom prípade návrh na začatie konania odmietne.

14. Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 12. decembra 2025, v ktorom sa zaoberal definíciou verejnej moci. Súčasne poukázal na znenie § 35 ods. 1 zákona o ústavnom súde a zotrval na tom, že je exekútorom s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa a je orgánom verejnej moci, preto má možnosť, nie povinnosť byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom. Podľa jeho názoru niet v zákone alebo v dôvodovej správe k zákonu zmienky o tom, že by sa táto výnimka nemala uplatňovať na jakúkoľvek množinu orgánov verejnej moci.

15. Bez potreby hlbšej polemiky s názorom sťažovateľa ústavný súd poukazuje na to, že z § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, že ak exekučný súd rozhoduje o trovách exekúcie, je poverený súdny exekútor účastníkom konania, ktorý má svoje procesné práva aj procesné povinnosti, hoci len pre tú časť exekučného konania, ktorá sa vzťahuje na trovy exekúcie. Takéto vymedzenie postavenia súdneho exekútora súvisí s tým, že trovy exekúcie predstavujú jeho odmenu a náhradu nákladov, ktoré súdny exekútor vynaložil zo svojho majetku na to, aby mohol nútené vykonávať súdne a iné rozhodnutia (I. ÚS 164/2020).

16. Súdny exekútor, síce pri výkone exekučnej činnosti vykonáva verejnú moc (§ 5 ods. 2 Exekučného poriadku), ale v predmetnej veci sťažovateľ vystupuje ako podnikateľ domáhajúci sa odmeny, a nie ako mocenská autorita (ako sa sám mylne domnieva). Preto sa naň nevzťahuje výnimka z povinnosti byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom. Sťažovateľ si je nepochybne vedomý zákonných náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom podaného podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, pretože ochrany svojich práv pred ním sa domáhal už vo viacerých konaniach (III. ÚS 62/2017, I. ÚS 547/2017, II. ÚS 604/2017, IV. ÚS 163/2018, II. ÚS 335/2018, I. ÚS 336/2021, I. ÚS 398/2024). V každom z týchto konaní vedených pred

ústavným súdom bol sťažovateľ zastúpený advokátom, a s túto zákonnú povinnosť nijako nespochybňoval.

17. Keďže sťažovateľ na výzvu ústavného súdu nepredložil splnomocnenie na svoje právne zastupovanie a neodstránil tak nedostatok podmienky konania pred ústavným súdom, ústavný súd jeho ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

18. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. decembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu